

Innehåll

- 1 Psykiatri och barnen
- 2 Saudisk charmoffensiv
- 3 När religionen tar död på barn
- 4 Barn och naturkatastrofer
- 5 Varför kan hon inte bada?

Ansvarig utgivare:

Sara Ghasemyani
sara.ghasemyani@spray.se

Redaktör:

Soleyman Ghasemiani
soleyman_ghasemiani@yahoo.com

Adress: Box 69 / 424 22 Angered

- Tel: 070- 444 15 78
- Fax: 08- 590 737 99
- barnenforst@gmail.com
- www.barnenforst.se
- www.childrenfirstinternational.org

Psykiatri och barnen

Från att ha varit en allmänhetens mottagning för en mängd olika utvecklings- och livskriser, har barnpsykiatri på flera håll förvandlats till en diagnosverkstad. Föräldrar och skolpersonal har tryckt på för att barn som inte passar in i mallen ska få en diagnos, vilken i sin tur kan leda till extra resurser i skolan och förskolan. De allra flesta vet vid det här laget att det finns en magisk bokstavskombination, ADHD.

Enligt Rut (riksdagens utredningstjänst) finns det uppgifter på att mellan 1 procent och 20 procent av alla barn kan ha ADHD/Damp. Här är risken stor att det sker en överdiagnostisering, samtidigt som andra barn är underdiagnostiserade. Det handlar om barn där föräldrar och samhället skulle ställas till ansvar för barnens svårigheter. Det är barn som misshandlats, tvingats bevittna våld mellan föräldrarna, utsatts för sexuella övergrepp eller haft en missbrukande eller

psykiskt sjuk förälder. Kort sagt traumatiserade barn. Här gör sig en annan diagnostisk bokstavskombination gällande, nämligen PTSD, post-traumatiskt stressyndrom. PTSD är ett tillstånd som kan uppkomma efter en traumatisk upplevelse som fått förbli obearbetad. Traumatiserade människor behöver ofta åtminstone få en krisbearbetning i nära anslutning till traumat. Få barn i Sverige 2008 får denna krisbearbetning. En

av orsakerna är att samhället stirrar sig blint på neuropsykiatriska förklaringar

Gå till sidan 2

till varför människor, här barn, mår dåligt och fungerar dåligt.

Vittnen saknas

Mörkertalet vad gäller barn som drabbas av trauma i hemmiljön är stort. Vittnen till barnens lidande saknas för innanför hemmets väggar kan de förfärligaste saker ske.

Den parlamentariska "Kommittén mot barnmiss-handel" SOU 2001:18 kunde efter enkätundersökningar konstatera att cirka 10 procent av alla barn någon gång upplevt våld i hemmet och att 5 procent upplevt det ofta. Siffror från SCB och Brottsförebyggande rådet tyder på ett stort mörkertal, det kan vara nära 200 000 barn som bevitnar att en förälder misshandlar den andre. Omräknat till skolans värld kan dessa siffror indikera att två till tre barn i varje klass är drabbade.

Det som skulle kunna

lindra - att berätta - sker alltså inte. Barnens lojalitet med föräldrarna är oändlig. En pappa som slår barnets mamma sviker. Men även offret, mamman som inte förmår skydda barnet, sviker genom att inte genast lämna mannen.

Barn utsätts också för vuxnas sexuella drifter i såväl biologiska hem som familjehem. Eventuellt är de sexuellt utsatta barnen än mer ensamma än de barn som misshandlas eller bevitnar misshandel. 7 till 8 procent flickor uppger att de någon gång under uppväxten utsatts för sexuella övergrepp, oftast av någon närstående. Siffrorna för pojkar är lägre, en till tre procent.

Av ovanstående framgår att barn som utsätts för trauman i hemmet är en tusenhövdad skara som inte tilldelas den uppmärksamhet de förtjänar. De ryms helt enkelt inte i den bild vi i dag vill ha av det svenska välfärdssamhället. En mindre hjärnskada hos vissa barn är okej, men trauman i hemmet det är för mycket, ty det tyder på att det kan vara något galet med vanligt folk och det kan vi inte acceptera i vårt välordnade,

moderna och utvecklade samhälle. Vi har ju skrivit på Barnkonventionen och är ett föregångsland och då måste vissa obehagliga sanningar sopas under mattan.

Glömda frågor

BUP Bågen är en specialmottagning i Stockholm för barn som bevitnat eller misstänks ha bevitnat våld i hemmet. Av de cirka 400 barn som aktualiserats på Bågen under åren 1998-2006 har många barn också burit med sig en neuropsykiatrisk

diagnos, vanligen ADHD. När vi frågat barnens mammor om man ställt frågor om hemmiljön vid den neuropsykiatriska

utredningen är svaret så gott som alltid nekande. Alltså finns det en överhängande risk att barn

vår omsorg om dem gör halt vid tröskeln till det egna hemmet och vi begår ett tankefel då vi tror att alla

väljare intryck av att de vidtar åtgärder. Har barn som utsätts för våld och övergrepp i hemmet några intresseföreningar? Nej naturligtvis inte. Det är angeläget att vi medverkar till att det politiska Sverige ställer upp för de glömda barnen.

Sverige är ofta ett "enfrågeland", som löser problem enligt stuprörstanken. Vi kan bara hantera en stor fråga i taget och just nu är det läget inom barnpsykiatri att det är de neuropsykiatriska diagnoserna som gäller. Det är inte bara "modernt" det är också praktiskt att fokusera på något som inte hotar den ömtåliga idealbilden av välfärdslandet Sverige.

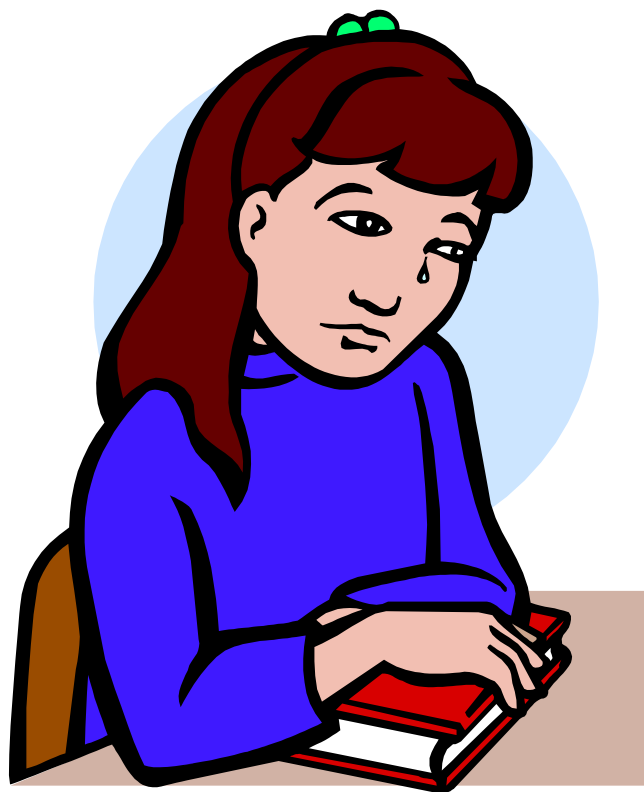
Det är hög tid att vi inser komplexitet i detta och slutar med stuprörstänkande och i stället jobbar enligt hängränneprincipen. Det är barnets hela situation som ska beaktas och där måste ta tillbaka sitt föräldra-ansvar och inte på något vis svika barnen.

Maria Kornevik Jakobsson, familjeterapeut/kurator, riksdagsledamot (c)

Solveig Zander kurator, riksdagsledamot (c)

Stefan Lindberg (fp) leg psykoterapeut, fd enhetschef, BUP Bågen i Stockholm

** Denna artikel har varit publicerad tidigare i GP 080505.*

behäftas med en neuropsykiatrisk stämplande diagnos utan att man undersökt om barnets hemmiljö varit barnvänlig och befrämjande för växt och utveckling. Hur skulle man kunna som barn bete sig normalt med en uppväxt i ett hem präglad av våld, terror, hot och övergrepp?

Vi sviker våra barn

Det finns fog att påstå att vi i dag i Sverige sviker våra barn och ändå är kanske Sverige ett av de bästa länder att växa upp i på vår planet. Att det är så säger dock bara att det är ännu sämre i de flesta andra länder. Vi sviker barnen, då

föräldrar gör och vill väl för sina barn.

Få vill medvetet skada sina barn, men många gör det genom sina egna problem och tillkortakommanden som i sin tur många gånger beror på att även de upplevt trauman i barndomen. I stället borde samhället i stor utsträckning fokusera på att behandla och förebygga barndoms-trauma, men här vänder vi ryggen till och låtsas som om allt är väl.

Att vi i Sverige fått den ensidiga fokuseringen på neuropsykiatri beror på starka föräldraopinioner, biologifokuserade läkare och enkelspåriga politiker. Politiker som vill ge sina

Saudisk charm- offensiv

Lars Åberg

Det låter sig sägas att det är av godo att människor träffas och får förståelse för varandra, särskilt om människorna ifråga är barn.

Ändå fanns det goda skäl att inte umgås med exempelvis apartheid-regimen i Sydafrika. Till Pretoria sände inga svenska kommuner representanter för trivsamt utbyte och det var inte heller att tänka på att skicka elever till sydafrikanska skolor för att de skulle lära sig mer om den styrande ideologin. Svenska musiker åkte inte till Sun City utan ordnade galor till stöd för ANC.

När den Malmöbaserade föreningen Spiritus Mundi nu, ihop med Malmö stad och lärarutbildningen vid Malmö högskola, etablerar samarbete med officiella företrädare för den islamistiska finansären Saudiarabien väcks en rad

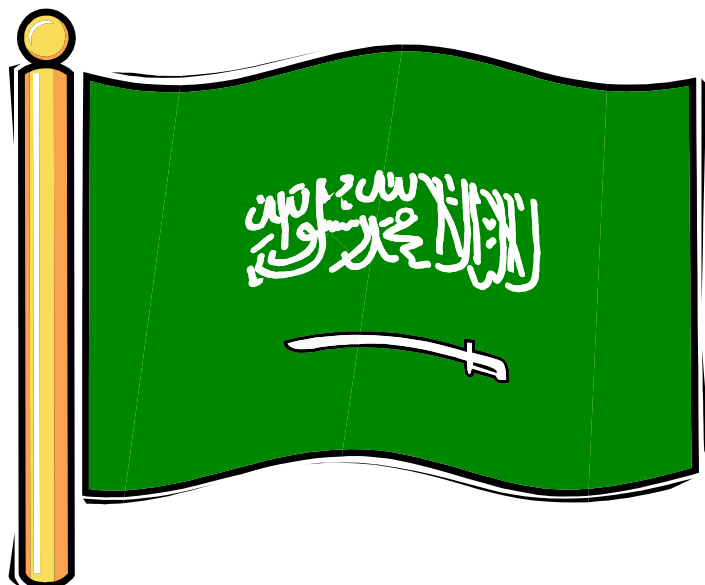
frågor som de inblandade helst gömmer bakom barnteckningar och bomullslätta formuleringar om musikens gränsöverskridande kraft.

Att det här projektet kan genomföras utan omedelbara politiska protester visar att det sker en gradering av mänskliga rättigheter:

rasåtskillnad är värre än könsåtskillnad. Förtryck av svarta på grund av att de är svarta leder till större upprördhet än

Så här ser det ut i Saudiarabien enligt UD:s senaste rapport:

Kvinnor får inte rösta. Politiska partier och fackföreningar är otillåtna. Omfattande restriktioner styr kvinnors rörelsefrihet. I domstol väger en kvinnas vittnesmål hälften så tungt som en mans. Sedlighetspolisen utövar våld mot dem som inte anpassat klädsel och uppförande efter islamiska normer. Landet har religiösa reservationer mot internationella konventioner om barns och kvinnors rättigheter. Sharia slår ut annan lagstiftning. Homosexualitet och konvertering från islam kan

förtryck av kvinnor för att de är kvinnor.

Handlar det bara om oreflekterat mansperspektiv eller är en nedvärderande kvinnosyn på väg att spridas så att den snart uppfattas som naturlig också i demokratiska länder, där den tidigare motarbetats?

leda till dödsstraff. I enlighet med sharia utdöms spöstraff och amputering. Avrättningar sker i form av offentlig halshuggning för män och arkebusering för kvinnor. 2005 dömdes två lärare till fängelse och spöstraff för att ha ringaktat islamiska utbildnings-

metoder. Kvinnor får inte resa utomlands utan skriftligt tillstånd från sin make/fader eller annan förmyndare.

Vad säger den malmöitiska lärarutbildningens utsända om att frotera sig med representanter för ett system som spöar lärare och anser att kvinnor är omyndiga? Varför tycker hon att det finns skäl att låta blivande lärare praktisera i ett land där vidskepelse är upphöjd till brutal lag? Och vad förväntar sig stadsdelen L i m h a m n - B u n k e f l o s utbildningschef att svenska barn ska lära sig av ett samhälle där flickor och pojkar hålls åtskilda?

Spiritus Mundi har fina lokaler i centrala Malmö och verkar enligt sin hemsida för att skapa förståelse och tolerans för den saudiska kulturen: "Det är viktigt att denna dialog inte bara begränsas till länder som tänker som vi gör i Sverige." Därför ska sjätteklassare från Malmö i vår skickas till Saudiarabien för att lära sig förstå och tolerera en ideologi som finner kvinnan mindervärdig.

Apartheid var för jävligt, men lite vanligt kvinnoförtryck håller vi på att vänja oss vid.

* Publicerad i *Sydsvenskan* 080217.

Barn och naturkatastrofer

Soleyman Ghasemiani

Återigen hemsökte naturkatastrofer miljoner människor. Denna gång var det två tragedier som utspelade sig tät in på varandra. Cyklonen i Burma och jordbävningen i Kina lämnade efter sig hundra tusentals döda och skadade och miljoner hemlösa. Som vanligt är det barnen som drabbas värst vid sådana katastrofer. De drabbas på olika plan. Deras små kroppar tar stryk av m y c k e t m i n d r e påfrestningar. Kylan tar kål på dem i ett nafs; hungern mejar ner dem fort; sjukdomar hittar dem på sekunden; faror hittar till dem obevekligen och skrällen lamslår dem till döds. Barn är inte utrustade för sådana prövningar eftersom de går över deras fysiska, psykiska och intellektuella förmåga.

Men det är inte bara naturens enorma okontrollerbara krafter i sig som gör barnen till det lättaste bytet för dessa fenomen. Bara i en enda skola i Kina dödades över 700 barn när taket rasade över dem som ett korthus. Var barnens liv värda bättre byggnads-material och en någorlunda säkrare konstruktion? Nej

det var det inte. Annars hade man tänkt på det redan från början. Och det är inte första gången så många barn dödas under r a s m a s s o r n a efter jordbävningar.

Naturkatastroferna drabbar barn lika mycket, om inte värre, när den omedelbara faran är över. Röjningsarbetet och återuppbyggnadsarbetet som brukar ta årtal i anspråk, plundrar barnens liv på glädje, hälsa, trygghet, hopp och framtid. Många barn dukar under för sjukdomar och undernäring medan återuppbyggnaden fortskrider på spillrorna av livet innan katastrofen.

I ett samhälle som redan är orättvist och omänskligt, finns det mycket mindre utrymme för respekt för barn och deras livsvillkor. Burma och Kina utmärker inte sig mycket internationellt på den barnfientliga fronten utan bekräftar bara den dominerade ordningen världen över. Barnkonventionen i all ära, men vi behöver en ny världsordning som lägger barnen i främsta rummet; med och utan naturkatastrofer.

I aftonbladet 080330 stod det om den 11 åriga Madeline Numanns tragiska död i Wisconsin i USA. Madeleine led av diabetes. Hon hade varit svårt sjuk i en månad, kräkts, tappat aptiten och blivit svagare och svagare. Men hennes föräldrar hade vägrat konsekvent att vända sig till sjukvården för att rädda hennes liv. Föräldrarna är troende och utifrån sin tro trodde de att hon får hjälp om man ber för henne och hennes helande.

Obduktionen visar att Madeline dog av insulinbrist. Modern har sagt att Madeline dog för att de inte bad tillräckligt för henne. Polisen säger att föräldrarna inte är religiösa fanatiker och att de inte är med i någon kyrka eller religiös sekt.

Trots den uppenbara vanvården går föräldrarna fria eftersom polisen inte har hittat några tecken på fysisk misshandel.

I Metro, 080401, stod det en notis om en annan tragedi. Två systrar är gripna för häxkonst i Malawi i Afrika, sedan de bränt två små barn till döds. Systrarna hade fyra barn hos sig för att driva bort demoner ur dem. Demonutdrivningen slutar med döden för två av barnen 7 respektive 3 år gammal. Två barn 9 år respektive 8 månader, räddas med brännskador av grannar.

När religionen tar död på barn!

Allan Hires

På Internet finns en makaber videosekvens. Islamistiska fundamentalister i södra Irak läser upp en dödsdom mot tre minderåriga pojkar för homosexualitet. Sedan håller de bensin över pojkarna och sätter eld på dem. Pojkarna brinner levande.

Det gemensamma i alla dessa fall är religionen. Det finns säkert de som kan opponera sig mot detta påstående med att det är en misstolkning eller kanske en viss tolkning av religionen annars är religion i sig inte så grym. Problemet är att religion bygger på tro, en tro som människan skall underkastas sig bara för att den tros ha sin grund i en allsmäktig makt, en

allvetande makt som har hela världens och universums öde i sina händer. Detta förvandlar religionen till ett fenomen bortom tid och rum, något som icke är historiskt och inte är bunden av någon tid, eller den tid den egentligen har vuxit upp i och hör ihop med. Därför blir de normer som religionen förespråkade under sin födelseperiod, gällande även årtusenden efteråt.

Visst kan religionen ha olika tolkningar eller misstolkas. Men i de fall vi nämner här så betyder ändå att det måste finnas ett fundament i religionen i allmänhet som kan ge utrymme för de makabra tolkningarna. Det handlar inte enbart om enstaka händelser eller vidriga handlingar utan det är fråga om mycket utbredda normer och tankesätt som har sin grund i religiösa föreställningar, religiösa dekret med rötter från de gamla religiösa urkunderna.

Det är kanske inte så mycket att göra med religionen i de vuxnas sfär.

Gå till sidan 7

Varför kan hon inte...

fick efter lång kamp en riktigt skaplig sexualbrottslag och ett påtvingat samlag var ett påtvingat samlag även inom äktenskapet. Dessutom kom jämställdhetslagen och med den myndigheten Jämo.

Som gamla feminister är vi stolta över kampen och

utvecklingen. Vi vill ha mer jämställdhet – inte mindre som verkar vara utvecklingen ovan.

Polen, tidigare ett föregångsland för vår abortlag, har förbjudit abort med Katolska kyrkans goda minne. Kvinnor som förmedlar eller genomför abort eller delar ut abortpiller fängslas i Polen i dag.

Unga kvinnor i Sverige som utsätts för hedersrelaterat våld berättar om tvångsäktenskap med främmande personer och därpå påtvingade samlag. Kvinnorna berättar också att de är förbjudna att delta i

sexualundervisning och i aktiviteter där motsatta könet är med. De berättar om påtvingade gynekologiska undersökningar och operationer av mödomshinnor som inte finns.

Vi som möter detta dagligen, och är feminister sedan länge, undrar verkligen vart utvecklingen är på väg. Det finns klart uttalat i FN:s konventioner och i CEDAW om rätten till vår kropp. Sverige har skrivit under det.

Gäller det inte längre – eller ska vi göra som många andra länder gör runt om i världen för att försvara kvinnoförtrycket: ha dubbel bokföring vad gäller mänskliga rättigheter?

Med förvåning och skräck ser vi att de krav vi slogs för på 70-talet och framåt plötsligt inte gäller flickor och kvinnor med annan etnisk och/eller religiös bakgrund.

Vi går med stormsteg mot ett könssegregerat samhälle. Ett könssegregerat samhälle av en typ vi inte har haft i modern tid i Sverige.

Så, antingen sätter vi klackarna i backen och ropar: vi tänker inte ta ett enda steg bakåt, det är framåt som gäller, eller så gör vi halt och lägger ner Jämo och skrotar jämställdhetslagen. Det är bara att välja!

När religionen tar död...

Vuxna människor har en bestämmande rätt och en valmöjlighet om vad de ska göra med sitt liv och vad de ska tro eller inte. Men barn är annorlunda. De kan inte göra det valet på egen hand eftersom de inte är mogna för det. Då blir föräldrarnas religion, deras val och deras föreställningar om världen och livet som styr barnens vardag och liv om samhället inte inskränker föräldraskapets domän och det de får och inte får göra med sina barn.

I de nämnda tragedierna här, blir barnen direkt offer för de vuxnas religiösa föreställningar och normer. Vad hade dessa barn med religion att göra? Varför skall de vuxnas religion få verka i barnens värld? Barnen kan inte värja sig mot religionen och dess konsekvenser eftersom de är bara barn. Därför är det enda som kan skydda barnen mot religionen och föräldrarnas religiösa föreställningar, ett samhälle på sekulära grunder och förbudet mot religionens intrång i barns liv. Vuxna måste förtjäna att vårda barn. Det måste finnas mycket tydliga sociala och samhälleliga mekanismer som sätts i gång på direkten

Varför kan hon inte bada?

Maria Hagberg & Inger Stark

Bilden etsar sig fast, tre muslimska unga flickor som inte får lära sig simma! Ett kort Rapportinslag i TV nyligen som handlar om att nu ska simkunskap skrivas in i betyget och nu ska simkunskap utgöra inträdeskrav till gymnasiet.

I inslaget intervjuas tre flickor som inte kan delta i simundervisningen tillsammans med sina klasskamrater. Hur ska det gå?

Reportern är upprörd, flickorna är ledsna. "Ibland, på sommaren, vill vi också kunna gå till stranden och sola och bada", säger någon av flickorna. Ja, det förstår reportern, det är klart.

Men den självklara frågan – varför kan ni inte gå till stranden? – den kommer inte. Vi, tv-tittarna, förväntas förstå att det är självklart varför det

inte går.

Nästa scen i Rapportinslaget. En glad och nöjd rektor från en grundskola. Han har "löst" problemet. "Simhallen töms på alla av

manligt kön under någon/några timmar och en kvinnlig simlärare anställs", berättar han. "Det kostar en del men det är det värt," säger den nöjda mannen. Nu får även de tre muslimska

flickorna lära sig simma.

Ingen problematisering, inget ifrågasättande av att tre unga flickor inte får vistas i närheten av pojkar på stranden eller i badhuset. Som tv-tittare ska man förstå att självklart kan inte muslimska flickor och kvinnor umgås med pojkar och män – och vi ska acceptera det?

Vad har hänt med 70-talets krav från kvinnorörelsen, rätten till

den egna kroppen? Vi kämpade oss till rätten till abort, preventivmedel, sexualundervisning och att ett nej alltid är ett nej. Vi

Gå till sidan 7

Barnen Först

Barnen Först
Box 69
424 22 Angered

Tel: 070- 444 15 78
Fax: 08- 590 737 99
barnenforst@gmail.com
info@barnenforst.se
www.barnenforst.se

OBS!

www.barnenforst.se

Stöd oss!

Postgiro:
40 55 55-4

Children First

Main Office:
Chair Person, Soraya Shahabi
CF, BM Box 2592
London WC1N3XX / England

Tel. 44-798 134 3101
Fax: 1-413-639- 1602
childrenfirstinternational@yahoo.ca
www.childrenfirstinternational.org